

Kurs: **EG1017 Examensarbete, kandidat 15 hp**

Självständigt arbete 2013

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Profil: Musik- och medieproduktion

Institutionen för Musik- och Medieproduktion

Handledare: Per-Henrik Holgersson & Hans Lindetorp

Sofia Hallgren

Relationer, studiol klimat och konstnärlig integritet

Hur påverkar de slutresultatet?

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns

dokumenterat på inspelning:

Sammanfattning

I detta examensarbete har jag skrivit, spelat in och producerat två låtar åt gruppen Hey Mary, arrangerat tio låtar skrivna av Andrew Lloyd Webber åt Stockholms Estetiska Gymnasium samt programmerat en prototyp på en iPhone-app, som i framtiden kan användas som ett nytt sätt för artister att nå ut till fans på men som i dagsläget är en portfolio för mig som låtskrivare och producent.

Syftet med den här skrivna rapporten är att övergripande beskriva det konstnärliga projektet och att analysera huruvida relationen mellan producent och artist/beställare samt klimatet i studion påverkar slutresultatet samt att reflektera över hur mycket man som kompositör och musikproducent kan kompromissa med sin konstnärliga integritet i förhållande till beställarens/artistens önskemål/krav, till mina egna tekniska och materiella förutsättningar och begränsningar samt till givna tidsaspekter.

Sökord:

Musikproduktion, relation, arrangemang, programmering, konstnärlig integritet.

Innehållsförteckning

Introduktion och bakgrund	1
Artisterna Hey Mary.....	2
KorusPortfolio – en iPhone-applikation.....	2
Andrew Lloyd Webber-arrangemang.....	2
Tidigare forskning.....	3
Syftet med den skriftliga rapporten.....	3
Process	4
Samarbetet med Hey Mary.....	4
You - balladen	4
I am the one - uptempolåten	5
Stråkinspelning.....	6
Studioklimat	6
Mixning.....	7
Programmering av appen	7
Arbetet med Andrew Lloyd Webber-arrangemangen	8
Resultat.....	9
Två låtar till gruppen Hey Mary.....	9
KorusPortfolio – en prototyp	9
Tio Andrew Lloyd Webber-arrangemang.....	10
Diskussion och analys.....	11
Materiella och tekniska begränsningar	13
Målgrupp.....	13
Hey Marys målgrupp	14
Andrew Lloyd Webber-Arrangemangens målgrupp.....	14
Appens målgrupp.....	14
Metoddiskussion.....	15
Avslutning.....	15
Referenser	16

Litterära referenser.....	16
Musikaliska referenser	16

Introduktion och bakgrund

Min dröm har länge varit att bli låtskrivare och producent. Jag har växt upp med musik och började spela trumpet och piano tidigt, men började även skriva musik i tidig ålder. På den tiden satsade jag mest på trumpet och då med klassisk inriktning, men när jag, långt senare, studerade vid Södra Vätterbygdens Folkhögskola i Jönköping tog låtskrivandet och producerandet fart på allvar.

Under de senaste åren har jag skrivit och producerat många låtar, vilket har lett till att jag har fått upp tempot i produktions- och mixningsprocessen och jag har rätt ut för mig själv vad jag är bra på och inte. Vi har haft flera kurser i musikproduktion där vi fått lära oss olika sätt att lyssna på, olika tekniker för att komma fram till ett visst sound och så vidare, men det nämns inte lika ofta, i dessa kurser, huruvida producentens attityd och klimatet i studion påverkar slutresultatet. Detta är något som jag tycker är oerhört viktigt och något jag har velat undersöka.

Jag upplever att i jobbet med artister eller beställare kan det ibland uppkomma en problematik som inte är lika tydlig om man skriver musik för sin egen skull. Denna problematik går ut på att fundera över hur mycket man ska kompromissa med sin konstnärliga integritet när en beställare eller artist sätter ramarna för hur slutresultatet ska bli. Det kan bero på målgrupp, vem som ska utföra verket, beställarens egen smak samt deadline.

En annan, liknande problematik, är hur mycket man ska kompromissa med sin konstnärlighet och sina visioner när något är tekniskt svårt att genomföra och kommer att ta lång tid. Hur mycket bättre måste en produkt bli för att man ska lägga ner mycket extra tid på att förbättra den?

Artisterna Hey Mary

Hey Mary består av Elin Gusterman, Josefin Kristiansson och Cecilia Lindgren och de blev Hey Mary med hela svenska folket när de hösten 2012 var med i talangjaksprogrammet X Factor på TV4. De har själva berättat att de i programmet kände sig styrda av TV4:as regi och att skivbolag har varit tveksamma till att signa¹ dem på grund av att de inte fått möjlighet att profilera sig.

Jag känner Elin Gusterman då vi jobbat ihop tidigare. Jag ringde henne och frågade om Hey Mary ville arbeta att samarbeta med mig som låtskrivare och producent.

KorusPortfolio – en iPhone-applikation

I och med programmeringsmomenten inom kurserna i Medieproduktion vi hade i ettan och tvåan på Musik- och Medieproduktion insåg jag att jag har en viss fallenhet för programmering. Under min femte termin på KMH har jag läst en valbar kurs i programmering och har inriktat mig på att programmera applikationer för iOS, alltså iPhone och iPad.

Jag började utveckla en iPhone-applikation (appen) som till en början ska fungera som en portfolio för mig själv, men som också syftar till att kunna visas upp för skivbolag eller artister som en mall för ett alternativt sätt för artister att nå ut till sina fans på.

Andrew Lloyd Webber-arrangemang

Under min femte termin på KMH hade jag praktik med arrangören, producenten och musikern Hans Gardemar. Jag fick vara med på en rad olika projekt och det kunde vara allt från att arrangera poplåtar för symfoniorkester till att gå med ljudteknikern på repveckan till showen ”Stjärnklart”. Hans upptäckte att jag var intresserad av arrangemang och efter praktikens slut fick jag i uppdrag av honom att arrangera tio stycken av Andrew Lloyd

¹ Det engelska uttrycket för att skriva kontrakt, här skivkontrakt.

Webber för ett projekt med Stockholms Estetiska Gymnasium och Nordiska Musikgymnasiet. Sättningen var ungefär som en kammarorkester plus ett fullt band.

Tidigare forskning

I sin avhandling "Musikproduktion med föränderliga verktyg – en pedagogisk utmaning" skriver Jan-Olof Gullö (2010, s 134-141) i avsnitt 6.2.1 Pedagogik och Ledarskap om producentens roll och hur förhållandet mellan producent och artist/musiker kan te sig.

Syftet med den skriftliga rapporten

Detta examensarbete är i sin helhet ett konstnärligt arbete och består utöver den här skrivna rapporten även av en ett konstnärligt projekt som utgör den huvudsakliga delen av examensarbetet. Syftet med den här skrivna rapporten är att övergripande beskriva det konstnärliga projektet och att analysera huruvida relationen mellan producent och artist/beställare samt klimatet i studion påverkar slutresultatet samt att reflektera över hur mycket man som kompositör och musikproducent kan kompromissa med sin konstnärliga integritet i förhållande till beställarens/artistens önskemål/krav, till mina egna tekniska och materiella förutsättningar och begränsningar samt till givna tidsaspekter.

Process

Det här avsnittet berättar om arbetsprocesserna i de olika delarna av det konstnärliga arbetet, men även de mer sociala processer som finns nämnda i syftet.

Samarbetet med Hey Mary

I november 2012 kontaktade jag Hey Mary via Elin Gusterman angående mitt intresse av att vara deras låtskrivare och producent. Gruppen visade sig vara intresserade av detta och satte sig ner och diskuterade inom vilken genre deras låtar skulle skrivas, vilket språk de skulle sjunga på, samt vilka roller var och en skulle ha i gruppen.

I februari tog vi ytterligare ett möte då vi diskuterade framtid och genre. Jag fick en Spotifylista med referenser, de flesta låtarna i listan var Motown²-låtar eller inspirerade av Motown-soundet. Vi kom fram till att jag, inom ramen för examensarbetet, skulle göra två låtar, en ballad och en låt i ett lite högre tempo. Därefter började jag min låtskrivningsprocess.

You - balladen

Balladen skrevs först. Referenslåten jag började med var Kina Grannis cover på Katy Perrys ”Firework” (2011), en låt som Hey Mary har sjungit flertalet gånger i olika sammanhang. Eftersom att den låten är gitarrbaserad började också jag med gitarren. Jag spelade in en idé i mobilen med en ungefärlig ackordföljd och melodi som sedan bearbetades i studion. När låten var färdig med text (Bilaga 1), melodi och ackord bjöd jag in Hey Mary till studion för att de skulle få säga sin åsikt. Vi diskuterade huruvida låten skulle vara piano- eller gitarrbaserad och kom fram till att pianot skulle passa bäst.

² Motown är ett amerikanskt skivbolag vars sound har kommit att bli en egen subgenre inom soulgenren.

Veckan efter spelade jag in piano i Studio 2 på skolan. Jag använde mig av två mikrofoner som sattes nära locket, två rumsmikrofoner och en mikrofon som placerades mitt i rummet för möjligheten att få pianot i mono.

Flera problem uppstod under inspelningen; pedalen på pianot gnisslade vilket gjorde det omöjligt att ha locket öppet under inspelningen, något som också påverkade ljudbilden och två av mikrofonerna brusade kraftigt. Dessa faktorer ledde till en ökad stress hos mig, något som säkert påverkade mitt spelsätt.

Några veckor senare spelades sången in av Cecilia och Josefin, Elin kunde inte medverka men fick komplettera sina tagningar vid ett senare tillfälle. Vi började med att båda två spelade in melodin på verser, bryggor och stick för att se vilken röst som passade till vilken del av låten. Eftersom att Josefin har rollen som frontfigur i Hey Mary så blev det naturligt att hon sjöng första versen, första bryggan och samtliga refränger. Cecilia och Elin fick sedan dela på andra versen, Elin fick andra bryggan och Cecilia sticket. Eftersom att Hey Mary har profilerat sig som en vokalgrupp som skriver sina körstämmor själva hade vi kommit överens om att jag inte skulle förbereda några körstämmor, utan dessa kom vi fram till tillsammans.

När sången var inspelade kontaktade jag en stråkkvartett som jag spelat in med tidigare med väldigt bra resultat och bokade en tid för inspelning i Studio 2 på skolan. Då jag spelat in med dem tidigare och har varit mycket nöjd med deras samspelthet samt känslan i deras spel.

I am the one - uptempolåten

I arbetet med uptempolåten inspirerades jag av ett antal referenslåtar: "Gammal sång" (2008) med Veronica Maggio och "Uptight" (1965) och "Signed, sealed, delivered (I'm yours)" (1970) med Stevie Wonder. Jag började med att skriva den basgång och stråkslingan som finns i intro och refräng. Sedan byggde jag på med lite piano och gjorde en loop med ett beat. Utifrån det ville jag göra lite luftigare verser med utrymme för sången. Jag utgick alltså från introt och skrev sedan ackord, melodi och text (Bilaga 2) parallellt.

Vid denna sånginspelning kunde hela Hey Mary medverka och det tedde sig ganska naturligt vem som skulle ta vilken stämma och vilket "leadparti". Däremot tog det lång tid att spela in

sången, eftersom det var så mycket stämmor och dubbar³ som skulle spelas in, så vi fick göra det vid tre tillfällen för att få till allt.

När sången var lagd spelade jag in bas med David Zandén. Vi hade väldigt kort om tid på oss att spela in basen så jag fick klippa en del i det efteråt. Därefter spelades trummor in med Erik Nordstrand i Studio 2. Vi använde det mindre trumsetet som finns i studion och jag satte upp mikrofoner som möjliggjorde både alternativet att få en stereobredd men även en mikrofon som spelade in allt i mono. De olika trummorna i trumsetet mickades upp individuellt.

Några dagar senare spelade Joel Eriksson in elgitarr. Vi lyssnade på lite referenslåtar och jammade fram ett sound. Tamburin spelades in av Gabriella Hansson. Parallellt med inspelningarna skrev jag stråkkarrangemang till båda låtarna och mixade under tidens gång. Mixarna presenterades för Hey Mary när jag var nöjd med dem.

Stråkinspelning

Stråkmusikerna jag använde mig av heter Victor Nekludov, Filip Amvon, Yong-Min Lee och Philip Runsteen. Vi spelade in båda låtarna under tre timmar. Till min hjälp hade jag Gabriella Hansson som tekniker i studion. Varje instrument mickades upp individuellt, men jag använde mig även av ett stereopar samt en mikrofon som tog upp allt i mono. På ”I Am the One” dubbades de inspelade stråkarna med MIDI⁴-stråkar i form av Session Strings Pro⁵ för ett större sound.

Studioklimat

Jag jobbade aktivt för att bygga en trevlig atmosfär i studion genom att för varje sak jag kritiserade hos en musiker eller artist lade jag in minst en eller två positiva kommentarer för att stärka självförtroendet hos musikern eller artisten så att denna skulle göra bättre ifrån sig nästa gång.

³ Ett sätt att uppnå ett visst sångsound som kan anses vara ”fetare” är att duplicera sångstämmorna.

⁴ Ett elektroniskt gränssnitt som vanligen används i syntar för att kommunicera med exempelvis datorer.

⁵ Mjukvaru-plug-in från Native Instruments med samplade stråkljud.

Mixning

Mixning skedde egentligen löpande under produktionsprocessen. När allt var inspelat gjordes avslutningsvis en slutmix.

Programmering av appen

När man programmerar iPhone-appikationer arbetar man i programmet Xcode och programmeringsspråket Objective-C. I Xcode arbetar man både programmatiskt och grafiskt, det vill säga att man gör de grafiska momenten på en ”Storyboard” där man enkelt får en överblick av hur den färdiga appen kommer att se ut.

Innan programmeringsprocessen startade funderade jag ut ett koncept som jag sedan prövade på några olika individer, både musiker och icke-musiker. Därefter gjorde jag en så kallad mock-up⁶. Jag testade sedan de olika funktionerna i mindre testprojekt för att sedan sätta ihop allt till en app med både navigation och funktionalitet.

När jag gjort en första version på appen med de olika grundfunktionerna (så som navigation, musikspelare, videospelare och blogg) lade jag till funktioner som var mer av kosmetisk art samt kontaktfunktion och sociala medier.

Jag gjorde en prioriteringslista där jag formulerade för mig själv vilka funktioner som var nödvändiga för prototypen och vilka som i det långa loppet skulle vara mer praktiska, men inte väsentliga för prototypen i dagsläget. Detta gjorde att jag inte lade onödigt mycket tid på funktioner som var krångliga att programmera och samtidigt tillförde relativt lite till användarens generella upplevelse av appen.

⁶ En skiss på hur appen skulle se ut men helt utan funktionalitet.

Arbetet med Andrew Lloyd Webber-arrangemangen

Jag fick körarrangemangen mailade till mig på PDF och även en lista på instrumentering för projektet (Bilaga 3). Jag skrev in melodi och ackord i notskrivningsprogrammet Sibelius och arrangerade sedan, utifrån inspelningar på Spotify och utifrån instrumenteringslistan, låtarna i den ordningen de låg i PDF-dokumentet.

Jag hade möten, telefonmöten och mailkonversationer med Hans Gardemar som handledde mig genom projektet. Jag hade även tät mailkontakt med Mats Kjellmer, rektor för Stockholms Estetiska Gymnasium.

Resultat

Två låtar till gruppen Hey Mary

Resultatet blev låtarna ”You” (spår 1) och ”I Am the One” (spår 2).

”You” är en pianobaserad ballad med stråkkvartett och ett vokallarrangemang som är i stil med det Hey Mary har gjort tidigare.

”I Am the One” är en kaxig Motown-inspirerad uptempo-låt som passar i den stil som Hey Mary, tillsammans med mig, är på väg att forma.

Tack vare de här låtarna har jag byggt en bra relation, både professionell och personlig, med Hey Mary som i sin tur leder till framtida samarbeten.

KorusPortfolio – en prototyp

KorusPortfolio (bilaga 4) är en iPhone-applikation som innehåller musik, video, blogg samt läser in data från sociala medier. Den fungerar både som en portfolio för de musikaliska och mediala verk jag har skapat och men även som ett koncept som kan säljas vidare till artister och/eller skivbolag. Tanken är att man som konsument ska få lite mer av en specifik artist än vad man får på Spotify. Med detta menar jag extramaterial i form av olika versioner av låtarna, låttext, blogg, bilder och övrigt material som artisten önskar att dela med sina fans. KorusPortfolio är än så länge en prototyp.

Tio Andrew Lloyd Webber-arrangemang

Resultatet här blev tio specialskrivna arrangemang för orkester på följande Andrew Lloyd Webber-låtar: Jesus Christ Superstar, King Herod's Song, Don't Cry For Me Argentina, Pie Jesu, The Phantom of the Opera, The Music of the Night, Think of Me, With One Look, Take That Look Off Your Face och Starlight Express (bilaga 5-14).

Arrangemangen spelades upp på en konsert på Musikaliska Akademien den 24 april 2013 med musiker och sångare från Stockholms Estetiska Gymnasium och Nordiska Musikgymnasiet.

Diskussion och analys

Mitt konstnärliga arbete har resulterat i tre ganska olika produkter; två poplåtar åt grupper Hey Mary, tio orkesterarrangemang åt Stockholms Estetiska Gymnasium och en iPhone-applikation. Men det de alla har gemensamt är att jag under arbetets gång har stött på liknande problematik som påverkar slutresultatet på olika sätt. Detta kommer jag att diskutera i detta avsnitt.

Jag upplever att i jobbet som låtskrivare eller arrangör på uppdrag för någon annan finns det olika sätt att ta sig an rollen. Antingen beslutar man sig för att man fått jobbet på grund av att beställaren/artisten har hört det man gjort tidigare och behöver därför inte föra en diskussion kring arrangemang eller sound, eller också har man en öppen dialog med beställaren/artisten för att väga in dess önskemål och funderingar. Gullö (2010, s 137-138) skriver om musikproducenten Niklas som å ena sidan tycker att det är viktigt för en producent att vara ödmjuk och stötta artisten men å andra sidan kan en producent tjäna på att vara egocentrerad och, ifall det är musikproducentens sound man är ute efter. Då är kanske artisten bara ett verktyg för att nå ut med sin musik.

Jag har tyckt att det har varit svårt att förhålla sig till detta. För mig är det väldigt viktigt att beställaren/artisten blir nöjd med resultatet, men minst lika viktigt att det mynnar ut i en produkt jag kan stå för och vara stolt över.

I fallet med orkesterarrangemangen fick jag dels förhålla mig till att arrangemangen skulle likna originalarrangemangen för att publik och orkestermedlemmar skulle känna igen sig, men även förhålla mig till deras speciella sättning och på vilken nivå eleverna befann sig spelmässigt. Det innebar många mail fram och tillbaka med skolans rektor som bad mig skriva om stämmor för att de skulle vara spelbara för de musiker som befann på en lite lägre nivå än övriga musiker. En annan sak jag fick förhålla mig till var körarrangemangen, som redan var skrivna, och som ibland kunde krocka med mina musikaliska idéer för orkestern. Men eftersom att de inte gick att ändra på fick jag kompromissa, något som kanske inte alltid

var den ultimata konstnärliga lösningen i min mening, men ändå blev ett bra resultat i slutändan.

När det gällde samarbetet med Hey Mary ville jag lägga mig någonstans mittemellan de två rollerna jag beskrev ovan. Dels visste jag att de hört vad jag gjort tidigare, så de har valt att samarbeta med mig med det i bakhuvudet, samtidigt som de själva har en tydlig målgrupp och ett sound de eftersträvar. Jag var hela tiden mån om att involvera dem i produktionsprocessen, presentera nya låtar i ett tidigt stadium innan något var inspelat så att de fick tycka till och även känna på tonarten. Det är de som kommer vara ansiktet utåt och därför är det viktigt att de kan känna att de kan stå för musiken och produktionen. När det kommer till vokallarrangemang var vi från början eniga om att vi skulle skriva dem tillsammans eftersom att det har varit Hey Marys grej från början och det hade inte känts rätt att köra över dem på den punkten. Jag var även noga med att spela in sången tidigt i produktionen för att bygga arrangemanget kring den. När det gäller Hey Mary tycker jag att sången ska få mycket fokus och jag tycker att jag har lyckats med det.

När det gäller iPhone-applikationen har denna problematik snarare handlat om hur jag har förhållit mig till omvärldens och min handledares förslag på vad som känns bra samt mina egna visioner och vad som har varit genomförbart utifrån mina egna tekniska förutsättningar samt tidsaspekten. Detta kommer med säkerhet att bli en problematik i framtiden när det finns en riktig beställare, men jag har, i och med detta arbete, synliggjort problematiken för mig själv och kommer förhoppningsvis hantera den bättre än vad jag gjort tidigare.

Gullö (2010, s 134-141) har intervjuat flertalet musikproducenter som alla verkar vara överens om att social kompetens är en viktig egenskap hos en musikproducent. Efter att ha arbetat med alla delar av mitt examensarbete kan jag inte annat än att hålla med. Gullö (2010, s 135) skriver även om ljudteknikern och musikproducenten Olof som berättar om sin teori som han kallar ”kontrollrumpsykologi” som går ut på att få ut det bästa ur artisten eller musikern. Detta stämmer väl in på hur jag har jobbat i studion i samband med inspelningarna av de båda låtarna till Hey Mary. Jag är övertygad om att man gör bättre ifrån sig om självförtroendet stärkt snarare än att det är nedbrutet på grund av negativa kommentarer.

Materiella och tekniska begränsningar

När det gäller appen har jag inte haft någon konkret beställare, men däremot några kollegor som varit intresserade och kommit med synpunkter. Ett förslag var att låttexten som finns under ”Extra material” skulle rulla som i en karaokemaskin, men jag insåg att det skulle vara krångligt att synka med varje låts tempo och att det skulle ta för mycket tid i förhållande till vad det skulle ge användaren. Den här typen av problematik har varit vanligt förekommande i programmeringsarbetet. Eftersom att jag inte har sysslat med programmering så länge blir vägen till att ta reda på hur man lyckas med sina visioner mycket längre än för någon som vet vad hen ska söka på för att hitta rätt. Dock märker jag att jag hela tiden utvecklas och att den där vägen blir kortare och kortare, men jag har ändå behövt mycket handledning. Eftersom att appen i nuläget är en prototyp kommer funktioner att tillkomma även efter att jag avslutat mitt examensarbete. Den kommer även att vara föränderlig i sitt utseende och sin funktionalitet beroende på vem som ska representeras i appen.

Det har även varit materiella och tekniska förutsättningar som har påverkat Hey Mary-låtarnas slutliga resultat. Det faktum att pianopedalen gnisslade, klicket läckte igenom och mikrofonerna brusade när jag spelade in piano på ”You” gjorde att jag fick använda stråkarret lite som ”tippex” och måla över de ställen där oönskade ljud hade uppstått. Det är givetvis inget önskvärt utgångsläge, men det bäddar för en del kreativitet och behöver inte vara till låtens nackdel. I det här fallet blev stråkarrangemanget väldigt bra och vissa toner som användes för att maskera oönskade ord gjorde arrangemanget mer levande. När det gäller ”I Am the One” hände även där en del oförutsedda saker. Till exempel hade jag råkat boka för lite studiotid när vi skulle spela in basen vilket ledde till att vi fick spela in basen på en halvtimme. Det blev lite klippjobb, men det funkade faktiskt bra i sitt sammanhang.

Målgrupp

En sak som varit central i arbetet med alla tre momenten har varit målgrupp.

Hey Marys målgrupp

I fallet med Hey Mary har målgruppen varit tydlig; vanliga människor i tjugooårsåldern och uppåt. Alltså inte barn och tonåringar. För att nå ut till denna breda och stora målgrupp har vi funderat en del kring sound och tillgänglighet. Att inte skriva stämmor och arrangemang som skulle upplevas som konstiga för en bred publik. Detta medförde att jag, som under en lång period för några år sedan skämts över min fascination över så kallad ”mainstreammusik” med de vanliga klassiska ”pop-ackorden” och förutsägbara stämmor, kunde sluta censurera mig själv när jag skrev saker som vid en första anblick kunde kännas för klyschiga, men som, efter en diskussion med Hey Mary, sedan visade sig vara den rätta vägen att gå. Klyschor har ju blivit klyschor av en anledning; de funkar. I början kändes det som att jag gjorde avkall på min konstnärlighet genom att skriva saker som jag tyckte var förutsägbara, men nu i efterhand tycker jag att jag bara har ökat min förståelse för vad som funkar och inte i olika sammanhang med olika målgrupper.

Andrew Lloyd Webber-Arrangemangens målgrupp

I fallet med orkesterarrangemangen var målgruppen dels musikerna som skulle spela och dels publiken på konserten, gissningsvis vänner och familj. Eftersom att de flesta av låtarna är mycket välkända för både musiker och publik ville jag skapa igenkänningsfaktor genom att hålla mig relativt nära originalversionerna av låtarna. När de gällde låtar som hade en helt annan sättning än vad som fanns tillgänglig för projektet fick jag vara mer kreativ i arrangerandet, medan det i andra fall rörde det sig nästan snarare om att plankta låtarna än att arrangera dem. Det är svårt att säga var gränsen går mellan arrangemang, plankning och instrumentering. I det här fallet upplever jag att de har gått mycket hand i hand i syfte att låtarna skulle tas väl emot av både musiker och publik.

Appens målgrupp

När det gäller appen har målgruppen varit lite tvetydig eftersom att jag både riktar mig åt kund och konsument. På ett sätt riktar jag mig till konsumenten genom att ställa mig själv frågor som ”hur kan jag använda appen?”, ”känns den attraktiv för mig?” och så vidare, men på liknande sätt riktar jag mig mot kunden (skivbolag och artister) genom att berätta varför

konsumenten skulle tycka att appen är attraktiv och varför den skulle innebära mer uppmärksamhet för artisten.

Metoddiskussion

I mitt konstnärliga arbete har jag visserligen haft syftet med den skrivna rapporten i bakhuvudet, men inte testat min tes fullt ut. Jag har till exempel inte testat vad som händer med slutprodukten om det är dålig stämning i studion eftersom att denna rapport är underordnad mitt konstnärliga arbete och inte är någon vetenskaplig uppsats. Däremot har jag inspirerats av vad vetenskapen säger på området och har kunnat väga in det i min rapport.

Jag upplever själv att jag presterar bättre när jag har gott självförtroende och jag märkte att metoden funkade bra på Hey Mary. I allmänhet var de senaste tagningarna de bästa, då de fått både bra och dålig kritik, men även ett gott självförtroende.

Avslutning

Det har varit intressant och nyttigt, både för detta arbete och för framtida jobb, att reflektera och analysera både relationen mellan producent och artist/beställare och hur mycket man ska kompromissa med sin konstnärlighet när det gäller beställningsjobb. Det är något jag kan ta med mig i framtida samarbeten så att mina framtida produktioner och relationer blir så bra som möjligt.

Referenser

Litterära referenser

Gullö, Jan-Olof (2010) *Musikproduktion med föränderliga verktyg – en pedagogisk utmaning*, Kungliga Musikhögskolan i Stockholm

Musikaliska referenser

Wonder, Stevie (1970). Signed, Sealed, Delivered (I'm Yours). På *Signed, Sealed & Delivered* [CD]. Detroit, Motown Records.

Wonder, Stevie (1965). Uptight (Everything's Alright). På *Up-Tight* [CD]. Detroit. Motown Records.

Maggio, Veronica (2008). Gammal Sång. På *och vinnaren är...* [CD]. Stockholm. Universal Records.

Grannis, Kina (2011). Firework (Katy Perry Cover). På *The Living Room Sessions* [Spotify]. One Haven